

РЕШЕНИЕ

№ 162

гр. Сливница, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА**

при участието на секретаря Паулина Бл. Велкова
като разгледа докладваното от **КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА** Гражданско дело №
20231890100147 по описа за 2023 година

Производството е по глава 25 ГПК – „Бързо производство“.

Предявен е иск с правно основание чл. 150 вр. чл. 143 СК от Н.Н. Н., действаща чрез своята майка и законен представител Д. Н. Д. против Н. Р. Н. за увеличение на определената със съдебно решение по гр. д. № 640/2014 г. по описа на РС – Сливница месечна издръжка от сумата 120,00 лева на 195,00 лева.

В исковата молба се твърди, че с решение №36 от 01.04.2016 г. по гр.д. № 515/2015 г. по описа на РС Сливница родителските права по отношение на малолетната Н.Н. Н. са предосатвени на нейната майка Д. Н. Д., както и че с решение по гр.д. №640/2014 г. по описа на РС Сливница, дължимата от ответника издръжка е определена на сумата 120 лева месечно. Поддържа се, че през изминалите девет години нуждите на детето значително са се увеличили като са необходими повече средства за облекло и храна, както и за обучение, тъй като Н. Н.а е записана в втори клас редовно обучени в СОУ „Св. Св. Кирил и Методий“ – град Сливница, а живее в дома на родителите на майка □ в с. И.. При тези дани претенидра увеличаване на дължимата от другия родител месечна издръжка до законово установения минимален размер от 195,00 лева. Претендира присъждането на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК а ислед това ответникът не е депозирал отговор на исковата молба. В проведеното съдебно заседание заявява, че е съгласен издръжката да бъде увеличена, но моли да не му се възлагат разноски за производството.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 143, ал.1 и ал.2 СК, родителите са длъжни, съобразно своите възможности и материално състояние, да осигуряват необходимите за развитието на детето условия за живот, като дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Правото на издръжка принадлежи на детето, а не на родителя комуто са педоставени

родителските права. Следователно, задължението за престоиране на издръжка е безусловно и не зависи от имущественото състояние на детето. Размерът на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителя да я дава, при законоустановен минимален размер на издръжката. При разпределяне на пълния за нуждите на детето размер на издръжката между двамата родители съобразно възможностите им, се вземат предвид грижите и издръжката в натура, която се предоставя от родителя, упражняващ родителските права. Чл. 150 СК предвижда, че при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена.

Следователно за основателността на предявения иск ищецът – детето, чиято е доказателствената тежест, съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК, трябва при условията на пълно и главно доказаване да установи в процеса кумулативната наличност на следните предпоставки: 1) че не е навършило пълнолетие, 2) че ответникът е негов родител (рожден или осиновител), 3) материалните възможности на ответника да дава издръжка в претендирания размер за релевантния период (след датата на предявяване на иска – арг. от т. 21 от ППВС № 5-70 г.) и 4) трайно изменение на обстоятелствата, при които е определена първоначалната издръжка, т.е. трайно съществено увеличение на нуждите си (вкл. и възникването на нови нужди) или трайно съществено увеличение на възможностите на задължения родител (в този смисъл т. 19 от ППВС 5-70 г.).

В настоящия случай от приобщеното по делото копие на удостоверение за раждане на Н.Н. Н. се установява, че към датата на приключване на съдебното дирене е малолетна дъщеря на ответника. Не е спорно и че с решение №36 от 01.04.2016 г. по гр.д. № 515/2015 г. по описа на РС Сливница родителските права по отношение на малолетната Н.Н. Н.а са предосатвени на нейната майка Д. Н. Д..

Видно от решение по гр.д. №640/2014 г. по описа на РС Сливница, дължимата от ответника издръжка е определена на сумата 120 лева месечно. До приключване на съдебното дирене пред настоящия съд е изминал значителен период от време, който обуславя извод за изменение на обстоятелствата, тъй като ноторно е, че с увеличаване възрастта на всяко дете, съществено се изменят и неговите потребности, което рефлектира върху размера на средствата, необходими за осигуряване на условия за неговото развитие. Тези изменения имат траен и продължителен характер, от което може да се направи обоснован извод, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства (в този смисъл Решение № 2469/1971 г. на II г.о. на ВС). В този смисъл следва да се цени и приетия по делото социален доклад, изготвен от ДСП Сливница.

Съгласно чл. 142, ал. 1 СК размерът на издръжката се определя в зависимост от две величини - нуждите на детето и възможностите на родителя и е определен само минималния размер на издръжката на едно дете, равна на една четвърт от минималната работна заплата или понастоящем 195,00 лв. месечно – чл. 142, ал. 2 СК (считано от 01.01.2023 г. минималната работна заплата в страната е в размер на 780,00 лева съгласно ПМС № 497/29.12.2022 г.)

Независимо, че по делото не са представени и събрани доказателства за размера на доходите, получавани от ответника, които да сочат възможността му да престоира издръжка над минимално предвидения размер в чл. 142, ал. 2 СК в съдебно заседание същият заяви, че признава иска за претендирания размер от 195,00 лева месечно, който се явява и законово определения минимум, поради което съдът намира, че исковата претенция следва да бъде увжана в цялост.

Началният момент, от който се дължи така определената увеличена издръжка е 22.02.2023 г. – датата на предявяване на исковата молба в съда. Присъдената издръжка се дължи до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване. Доколкото се касае за периодично парично задължение за покриване на екзистенциални потребности на носителя на правото, чл.146, ал.1 СК предвижда задължение за заплащане на законната лихва върху всяка просрочена вноска, което задължение има акцесорен характер и основателността му произтича от основателността на главната претенция.

При този изход на делото разноси се следват в полза на ищцовата страна, която претендира такива за адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лева, съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие с бл. №088390/15.02.2023 г., които следва да ☐ се присъдят в цялост на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Възражението на ответника, че не следва да дължи разноси, тъй като не е знаел за увеличения размер на издръжката съдът намира за неоснователно.

В тежест на ответника следва да се възложи на основание чл. 78, ал. 6 ГПК и дължимата за производството държавна такса в размер 108,00 лева, върху увеличения размер на издръжката.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Налице е следователно призната по право (ex lege) изпълнителна сила на невлезлите в сила решения относно посочените в закона вземания, за което съдът дължи да се произнесе служебно. Затова в конкретния случай следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му, с която ответникът е осъден да заплаща ищцата чрез нейната майка и законен представител месечна издръжка в размер на 195,00 лева, считано от 22.02.2023 г..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на присъдената с решение от 23.04.2015 г. по гр.д. №640/2014 г. по описа на Районен съд – Сливница в полза на Н.Н. Н. месечна издръжка в размер на 120,00 лева на основание чл. 150 СК като

ОСЪЖДА Н. Р. Н. ЕГН ***** с адрес: гр. С., ул. „К.О.П.“ №** да заплаща на малолетното си дете Н.Н. Н. ЕГН ***** чрез нейната майка и законен представител Д. Н. Д. ЕГН ***** с адрес: с. И., общ. С. месечна издръжка в размер на **195,00 лева** (сто деветдесет и пет лева), **считано от 22.02.2023 г.** до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, на основание чл. 150 вр. чл.143 СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ погасяване.

ОСЪЖДА Н. Р. Н. ЕГН ***** с адрес: гр. С., ул. „К.О.П.“ ** да заплати на Н.Н. Н.а ЕГН ***** чрез нейната майка и законен представител Д. Н. Д. ЕГН ***** с адрес: с. И., общ. С. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **500,00 лева** – разноси по делото.

ОСЪЖДА Н. Р. Н. ЕГН ***** с адрес: гр. С., ул. „К.О.П.“ ** да заплати по сметка на Районен съд - Сливница на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата **108,00 лева** (сто и осем лева) – държавна такса за производството.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението, в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 244, ал. 1 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от 17.10.2023 г.

На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____